

sultat, ogsaa vilde komme til det Resultat, at der maa gøres noget mere fra de private. Det ville vi komme til senere; i alt Fald anbefaler jeg at stemme for at henvise det til Ministeriets Undersøgelse og Overvejelse.

Saa er der Nr. 81. Det er fra Beboere i Omegnen af Vælk Mølle Billetsalgssted, om at dette maa blive udvidet til Holdeplads. Tinget og ligesaa Finansudvalget har nu altid haft stor Interesse for, at der ved de Billetsalgssteder, hvor der viser sig at være nogenlunde Trafik, ogsaa bliver Skiftespor, for at de ogsaa kunne modtage Vognladninger og Gods. Nu oplyse de, at der er en betydelig Trafik: der er Vind- og Vandmølle, Bageri, et Andelsmejeri, der uddeler store Kvanta af i Fællesskab indkøbte Foderstoffer, og desuden den udtørrede Hald Sø, hvor der aarlig bruges en Mængde Kul til Pumpe-maskinerne. Endvidere er der i Nærheden en Cementfabrik, og Beboerne skulle have tilført Brændsel osv. Derfor have vi ment, at det maaske var rigtigt, naar ellers de Betingelser, der stilles i Henhold til gammel Praksis, ere til Stede, at de fik deres Ønske opfyldt, og Finansudvalget anbefaler derfor, at denne Sag henvises til Ministerens Undersøgelse og Overvejelse.

Saa er der tilbage Nr. 92. Det er jo en gammel Bekendt, hvorom der har været megen Diskussion baade hist og her. Her er det Tilfælde indtruffet, som vi have set saa tit, men her vistnok mere uheldigt end de fleste andre Steder, at Stationen er lagt paa et galt Sted. Det have vi mange Erfaringer for i Jylland, at en eller anden entreprenant Mand, som har været paa Færde, har faaet Stationen lagt paa et Sted, som senere har vist sig at være meget uheldigt. Jeg har fra min egen Hjemegn Erfaringer i den Retning. Nu ligger denne Moselund Station — de fleste Medlemmer have vel passeret denne jydsk Pacificbane — temmelig ensomt, hvorimod Vejforholdene ved Engesvang, et Stykke derfra, ere saadanne, at der maaske er god Grund til at faa noget gjort der. Nu have de allerede faaet et Skiftespor ved Engesvang, og da der ligger en uhyre stor Tørvemose der, hvorfra vi navnlig i Østjylland faa en Mængde Tørv, er det, saa vidt jeg ved, saaledes, at de paa

dette Skiftespor kunne faa Vognladninger afsendte, men de ville gerne komme et Stykke videre og have Lov til at afsende Pakker, idet Trafikken paa Grund af Vejforholdene hovedsagelig samler sig der. Nu sige disse Folk, at de, foruden hvad de have lovet tidligere, ogsaa ere villige til at afgive Jord til en virkelig Holdeplads, thi nu er der egentlig ingen Holdeplads, ikke en Gang et Billetsalgssted. Der er kun blevet lagt et Skiftespor, saaledes at Tørvene kunne lades der, køres ind paa Skiftesporet og derfra ind paa Hovedbanen. Denne Sag har vistnok meget stor Betydning for en stor Del af den vedkommende Egn. Jeg har haft Lejlighed til at erfare det som Ordfører for Andragender, hvad jeg nu har været i en Række af Aar, idet Folk derovre fra ere komne rejsende til mig, have talt med mig om Sagen og fortalt, at det var dem i højeste Grad om at gøre, at der skete noget paa dette Sted. Finansudvalget har derfor ladet sig bevæge til at anbefale denne Sag, og jeg er overbevist om, at ogsaa Kredens Rigsdagsmand, som jo særlig kender denne Sag, varmt vil anbefale den. Jeg skal altsaa give denne Sag min varmeste Anbefaling, men da vi i Finansudvalget ikke tør komme og forlange, at Ministeren uden videre skal flytte den gamle Station en Fjerdingvej Vest paa og bygge en ny Station — dertil ere vi ikke færdige endnu i Finansudvalget —, ville vi blot gerne anbefale Ministeren om muligt at søge at lempe ved de uheldige Forhold derude. Udvalget er derfor blevet enig om at anbefale Sagen til Ministerens Overvejelse. Jeg vil haabe, at Ministeren vil tage den op til velvilligst Overvejelse og søge at faa Forholdene ordnede. Hvis man ser Forholdene paa Stedet, som jeg har gjort flere Gange, maa man vist indrømme, at der er noget i de Klagemaal, som føres.

Endelig er der vor gamle Ven, Skødstrup (Betænkningens Nr. 105). Den Sag have vi behandlet, ligesom i sin Tid Hylke, Gud ved hvor mange Gange. Det viser sig her, at naar man faar en Finger, vil man have hele Haanden, og det gør naturligvis undertiden Ministeren noget betænkelig ved at begynde paa at opfylde ny Krav. Et Mindretal paa 4 Medlemmer